

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 317/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у предмету окр. Д.В. и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Д.В., адв. П.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.3370/11 од 16.01.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2423/12 од 20.03.2013. године, у седници већа одржаној 10.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.3370/11 од 16.01.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2423/12 од 20.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.3370/11 од 16.01.2012. године окривљени И.К., Ж.Б., Д.В., Б.Ф. и Е.И., оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 2 године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 бр.2423/12 од 20.03.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Д.В., адв. П.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 368. став 1. тачка 11. и члана 369. тачка 1. раније важећег ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/03 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, укине обе пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку или да обе преиначи сходно наводима из захтева.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4, тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП, што одговара повреди из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. сада важећег ЗКП.

Наведена повреда, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Иако бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 369. став 1. тачка 1. раније важећег ЗКП, из образложења захтева и навода да у описаним радњама нема елемената кривичног дела крађе па тиме не може бити ни елемената тешке крађе, да окривљени није ни био на гробљу нити учествовао у одузимању биста са гробља, као и наводима да првостепени суд није за сваког од окривљених посебно утврђивао околности које су од значаја за висину казне јер није довољно ценио радње које је свако од окривљених предузимао, у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Међутим, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање такође не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.В. оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.